

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agentia Nationala de Administrare Fiscala

Directia generala de solutionare a contestatiilor

Decizia nr. _____ / _____ .2007

privind solutionarea contestatiei depusa de

SC X SRL din *

inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala

sub nr.

Directia generala de solutii a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia regionala vamala * prin adresa nr. - inregistrata la Ministerul Finantelor Publice- Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr. - asupra contestatiei depusa de SC X SRL din *.

Societatea contesta suma totala de - lei din care suma de - lei reprezinta taxa pe valoarea adaugata, suma de - lei reprezinta majorari de intarziere/dobanzi aferente, sume stabilite prin decizia pentru regularizarea situatiei nr. - emisa in baza procesului verbal nr.- incheiat de reprezentantii Directiei regionale vamale *.

In raport de data comunicarii deciziei pentru regularizarea situatiei, *, contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, fiind inregistrata la Directia regionala vamala * in data de *, conform stampilei aplicata de Serviciul registratura pe originalul contestatiei.

Constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art.179 alin. 1 lit. c din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei formulate.

I. Prin contestatia formulata societatea arata ca prin datorie vamala se intelege obligatia unei persoane de a plati drepturile de import sau de export pe care legea le defineste ca fiind taxele vamale si taxele cu efect echivalent prevazute la importul de marfuri, conform art. 3 lit i si lit l

din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, respectiv art. 4 pct 13 si pct. 14 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei.

Societatea arata ca sumele reprezentand TVA pentru care a beneficiat de exonerare la plata in vama in temeiul art. 157 alin 3-alin 5 din Codul fiscal nu reprezinta o taxa prevazuta la importul de marfuri.

Societatea considera ca prevederile art. 144 alin 1 lit c din Legea nr. 141/1997 nu sunt aplicabile in speta intrucat notiunea de taxe vamale nu este sinonima cu cea a drepturilor vamale de import ci este cuprinsa in aceasta .

Societatea arata ca art. 144 alin 1 lit c din Legea nr. 141/1997 fiind o prevedere de exceptie este de stricta interpretare si se aplica doar in ceea ce priveste taxele vamale, fara a viza alte drepturi vamale de import cum este taxa pe valoarea adaugata in vama.

Societatea precizeaza ca in speta nu a existat nici o scutire, exceptare sau reducere de taxe vamale, singura consecinta a aplicarii art. 157 din Codul fiscal fiind faptul ca plata TVA nu se mai face la organul vamal, astfel ca este evidenta intentia legiuitorului de a exclude TVA in speta din sfera datoriilor vamale, concluzie sustinuta si de prevederile pct. 64 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004.

De asemenea, societatea arata ca potrivit pct. 64 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 sanctiunile pentru nerespectarea regimului instituit de art. 157 din Codul fiscal sunt stabilite de organele fiscale, astfel ca TVA individualizata prin decizia de regularizare excede competentei organului vamal, motiv pentru care se impune anularea actului contestat ca fiind emis de un organ necompetent..

Societatea invedereaza ca din motivarea in drept a deciziei de regularizare a situatiei lipseste temeiul juridic al controlului care a dus la emiterea deciziei contestate intrucat la data efectuarii acestuia Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 nu mai era in vigoare, iar sanctiunea nemotivarii sau insuficientei motivarii este nulitatea oricarui act administrativ fiscal.

De asemenea, societatea arata ca din analiza prevederilor art. 390 si urmatoarele din HG nr. 1114/2001, importul cu obligatia de respectare a destinatiei finale a marfurilor si importul reglementat de art. 157 din Codul fiscal sunt doua regimuri vamale care se exclud unul pe celalalt intrucat bunurile in cauza nu au fost importate in baza autorizatiei de destinatie fiscala ci in baza certificatului de exonerare de la plata TVA in vama si care nu reprezinta un tratament tarifar favorabil, astfel ca in aceasta situatie art. 71 din Legea nr. 141/1997 devine inaplicabil.

Societatea considera ca importul bunurilor a fost realizat cu respectarea in totalitate a prevederilor 157 alin 5 din Codul fiscal iar la momentul vanzarii utilajelor catre SC E SA a colectat si virat la bugetul statului TVA aferenta valorii de vanzare (valoarea de achizitie + comision).

Societatea considera ca s-ar ajunge in situatia sa plateasca de doua ori TVA, aferenta valorii de achizitie, solutie care incalca in mod flagrant regimul juridic al TVA.

Societatea arata ca are acelasi obiect de activitate ca si SC E SA, utilajele importate sunt folosite de acesta in procesul de productie, deci utilizarea marfurilor nu a fost schimbata prin comercializare acestora si numai in situatia in care in care aceasta ar schimba destinatia bunurilor, in calitate de beneficiar al importului ar deveni singura vizata de prevederile art. 71 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei.

De asemenea societatea arata ca in data de * a achitat taxa pe valoarea adaugata in suma de - lei, astfel ca prin virarea in termen a sumelor stabilite suplimentar, orice obligatie accesorie acestora a fost stabilita in mod nelegal.

Societatea solicita admiterea contestatiei si exonerarea de la plata a sumei de - lei si in baza art. 113 alin 1 lit b din Codul de procedura Fiscala restituirea sumei de - lei achitata in plus fata de debitul fiscal real.

II. Prin procesul verbal nr. - incheiat de reprezentantii Directiei regionale vamale * care a stat la baza deciziei pentru regularizarea situatiei nr. - s-au constatat urmatoarele:

Organele vamale au constatat ca societatea a importat, in perioada decembrie *-martie **, de la firma L LTD din Tara o serie de utilaje specifice obiectului de activitate.

Organele vamale precizeaza ca importurile au beneficiat de exceptare de la plata taxelor vamale, ca urmare a originii comunitare a marfurilor si exonerare de la plata taxei pe valoarea adaugata ca urmare a prezentarii certificatelor de exonerare de la plata taxei pe valoarea adaugata in vama nr. - si nr. -.

Organele vamale au constatat ca ulterior importului bunurile au fost vandute catre SC E SA Bucuresti fiind astfel incalcate prevederile art. 71 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei coroborat cu prevederile art. 157 alin 3 lit a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal si art. 2 alin 4 din Ordinul Ministerului Finantelor Publice nr. 1219/2004.

Organele vamale au stabilit de plata in sarcina societatii suma de - lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata si suma de - lei reprezentand majorari de intarziere/dobanzi aferente.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatarile organelor de control, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de control, se retin urmatoarele:

Referitor la exceptia ridicata de societate privind nulitatea actului de control pe motiv ca decizia de regularizare a situatiei nu indica temeiul juridic al emiterii, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat prin decizia de regularizare a situatiei organele vamale precizeaza ca aceasta a fost incheiata ca urmare a Deciziei Agentiei Nationale de administrare fiscala nr. - prin care s-a dispus ca masurile privind suma de - lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata si suma de - lei reprezentand majorari de intarziere/dobanzi aferente, stabilite suplimentar prin procesul verbal nr.-, sa fie anulate, iar respectivele constatari care au stat la baza stabilirii acestor sume sa faca obiectul unei decizii pentru regularizarea situatiei conform art. 78 din Ordinul Vicepresedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, publicat in Monitorul Oficial nr. 638/25.07.2006 care prevede:

(1) Pe baza procesului-verbal de control și a notei de prezentare se emite documentul "Decizia pentru regularizarea situației". În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, modelul "Deciziei pentru regularizarea situației" și instrucțiunile de completare sunt cele prevăzute în anexa nr. 8. Potrivit art. 100 alin. (8) din Legea nr. 86/2006, acest document constituie titlu de creanță.

(2) Decizia pentru regularizarea situației, emisă în baza procesului-verbal de control, constituie temei pentru scoaterea din evidență a regimurilor vamale suspensive sau economice sub care au fost plasate mărfurile.

Referitor la exceptia ridicata de societate potrivit careia din motivarea in drept a deciziei pentru regularizarea situatiei lipseste temeiul juridic al controlului intrucat la data efectuarii acestuia Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 nu mai era in vigoare, aceasta nu poate fi retinuta intrucat potrivit art. 284 din legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, in vigoare la data controlului "*operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se finalizează potrivit acelor reglementări*", iar cum importurile au fost efectuate in perioada decembrie 2005-martie 2006, reglementarile vamale aplicabile acestora sunt Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare al Codului vamal.

Astfel, organele vamale au procedat in mod corect, cu respectarea principiului aplicabilitatii legilor in timp, la incheierea deciziei pentru regularizarea situatiei in conformitate cu prevederile art. 78 din

Ordinul Vicepresedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 7521/2006 si Legea nr. 86/2006, in vigoare la data controlului, iar pentru analizarea operatiunilor vamale derulate de societate in conformitate cu reglementarile vamale aplicabile la data cand acestea au fost initiate.

Avand in vedere ca exceptiile ridicate de societate au fost inlaturate se va trece la analiza pe fond a cauzei.

Referitor la suma totala de - lei din care suma de - lei reprezinta taxa pe valoarea adaugata, suma de - lei reprezinta majorari de intarziere/dobanzi aferente, **cauza supusa solutionarii este daca societatea mai poate beneficia de exonerarea de la plata TVA in vama pentru importurile de utilaje in conditiile in care acestea nu au fost folosite de importator ci au fost instrainate.**

Perioada supusa verificarii: decembrie *-martie **

In fapt, SC X SRL a importat in perioada verificata o serie de utilaje pentru care a beneficiat de exonerare de la plata taxei pe valoarea adaugata in vama ca urmare a prezentarii certificatelor de exonerare de la plata taxei pe valoarea adaugata in vama nr. -- si nr. -.

Ulterior importurilor societatea a vandut bunurile importate catre SC E SA Bucuresti, asa cum rezulta din facturile de vanzare, aflate in copie la dosar.

In drept, art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, prevede:

(3) Prin derogare de la alin. (2), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată care au obținut certificatele de exonerare prevăzute la alin. (4), pentru următoarele:

a) importul de mașini industriale, utilaje tehnologice, instalații, echipamente, aparate de măsură și control, automatizări, destinate realizării de investiții, precum și importul de mașini agricole și mijloace de transport destinate realizării de activități productive;

b) importul de materii prime și materiale consumabile care nu se produc sau sunt deficitare în țară, stabilite prin norme, și sunt destinate utilizării în cadrul activității economice a persoanei care realizează importul.

De asemenea, art. 2 din Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr. 1219/2004 pentru aprobarea Normelor privind procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea

adăugată pentru importurile prevăzute la art. 157 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal"

"(3) În cazul materiilor prime și materialelor consumabile care nu se produc sau sunt deficitare în țară, prevăzute în anexa nr. 1, certificatele de exonerare pot fi solicitate de importatori dacă bunurile respective sunt destinate utilizării în cadrul activității lor economice. Activitățile economice cuprind activități cum sunt cele de producție, de prestări servicii, de comercializare, de investiții. În situația în care importatorii acționează în calitate de comisionari sau comercializează în baza unor contracte de vânzare-cumpărare bunurile importate, vor factura cu taxă pe valoarea adăugată livrările efectuate în țară.

(4) În cazul mașinilor industriale, utilajelor tehnologice, instalațiilor, echipamentelor, aparatelor de măsură și control, automatizărilor, certificatele de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată pot fi solicitate de importatorii care realizează investiții proprii.

Astfel, din analiza alin 3 al art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu prevederile alin 4 al art. 2 din Normele privind procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată pentru importurile prevăzute la art. 157 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr. 1219/2004 rezulta ca se poate de clar ca importatorii care obtin certificate de exonerare de la plata TVA in vama pentru masinile si utilajele importate, sunt obligati sa foloseasca aceste bunuri in vederea dezvoltarii unei investitii proprii, si nu pentru a fi vandute altei societati, asa cum este cazul materiilor prime si materialelor consumabile.

Prin Normele privind procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată, legiuitorul a stabilit condițiile în care se poate obține certificatul de exonerare de la plata taxei pe valoarea adăugată în vamă, iar la alin. 3 și alin. 4 din actul normativ mai sus menționat se face diferența cu privire la destinația materiilor prime și materialelor consumabile importate și respectiv a mașinilor și utilajelor importate, doar la alin. 3 referitor la materii prime, legiuitorul menționând procedura de urmat în situația în care importatorii acționează în calitate de comisionari sau comercializează în baza unor contracte de vânzare-cumpărare bunurile importate.

Astfel, având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că societatea nu a folosit mașinile și utilajele importate în vederea realizării de investiții proprii, ci le-a comercializat către o altă societate, în mod legal

organele de control au facut aplicatiunea art. 71 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, care prevede:

“Importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze înainte autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări.”

Avand in vedere cele retinute, urmeaza ca pentru suma de - lei reprezentand TVA in vama contestatia sa fie respinsa ca neintemeiata.

Referitor la sustinerea societatii ca prin datorie vamala se intelege obligatia unei persoane de a plati drepturile de import sau de export pe care legea le defineste ca fiind taxele vamale si taxele cu efect echivalent prevazute la importul de marfuri, iar sumele reprezentand TVA pentru care a beneficiat de exonerare la plata in vama in temeiul art. 157 alin 3-alin 5 din Codul fiscal nu reprezinta o taxa prevazuta la importul de marfuri aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat in conformitate cu art. 3 lit i in Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, in vigoare la data efectuarii importurilor cat si la data nasterii datoriei vamale prin drepturi de import se inteleg *"taxele vamale, taxa pe valoarea adăugată, accizele și orice alte sume care se cuvin statului la importul de mărfuri"*, iar la lit l a articolului de mai sus se prevede ca datorie vamală reprezinta *"obligația unei persoane de a plăti drepturile de import sau de export"*.

Referitor la sustinerea societatii ca art. 144 alin 1 lit c din Legea nr. 141/1997 este aplicabil doar pentru taxele vamale nu si pentru taxa pe valoarea adaugata in vama, se retine ca datoria vamala a luat nastere in baza art. 144 alin 1 lit. b din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, articol invocat de organele vamale in procesul verbal nr.- care a stat la baza incheierii deciziei pentru regularizarea situatiei nr.- si care prevede ca:

(1) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri:

[...]

b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;

Aceasta intrucat, asa cum s-a aratat mai sus, societatea nu a respectat conditia esentiala pentru a beneficia de exonerarea de la plata TVA in vama a masinilor si utilajelor importate, respectiv sa foloseasca aceste bunuri in vederea dezvoltarii unei investitii proprii si nu pentru a fi vandute altei societati.

Referitor la sustinerea societatii ca importul cu obligatia de respectare a destinatiei finale a marfurilor si importul reglementat de art. 157 din Codul fiscal sunt doua regimuri vamale care se exclud unul pe celalalt intrucat bunurile in cauza nu au fost importate in baza autorizatiei de destinatie finala ci in baza certificatului de exonerare de la plata TVA in

vama si care nu reprezinta un tratament tarifar favorabil, astfel ca in aceasta situatie art. 71 din Legea nr. 141/1997 devine inaplicabil, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat pentru a obtine certificatul de exonerare la plata TVA in vama a masinilor si utilajelor importate contestatoarea a prezentat organului fiscal teritorial conform art. 3 alin 1 lit f din Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr. 1219/2004 pentru aprobarea Normelor privind procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată pentru importurile prevăzute la art. 157 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, copie de pe documentele din care rezultă aprobarea investiției.

Acest fapt coroborat cu prevederile alin 4 al art. 2 din acelasi act normativ, respectiv Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr. 1219/2004, norma speciala in materia acordarii certificatelor de exonerare de la plata TVA in vama, conduce la concluzia ca intentia legiuitorului a fost aceea ca de exonerarea la plata TVA in vama, in baza certificatelor de exonerare, pentru importul masinilor si utilajelor, sa beneficieze societatile care respecta destinatia finala a acestora, respectiv realizarea de investitii proprii.

Daca nu am tine cont de precizare facuta de legiuitor, si anume ca, pentru masini si utilaje, "**certIFICATELE DE EXONERARE DE LA PLATA ÎN VAMĂ A TAXEI PE VALOAREA ADĂUGATĂ POT FI SOLICITATE DE IMPORTATORII CARE REALIZEAZĂ INVESTIȚII PROPRII**", cuprinsa la alin 4 al art. 2 din Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr. 1219/2004, asa cum cere societatea, s-ar ajunge la situatia crearii unor distorsiuni concurentiale fata de importatorii de masini si utilaje destinate revanzarii si care platesc TVA in vama la momentul importului, iar scopul avut in vedere de legiuitor la emiterea acestui act normativ, respectiv de a stimula realizarea de investitii proprii, sa nu fie atins.

Referitor la sustinerea societatii ca potrivit pct. 64 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 sanctiunile pentru nerespectarea regimului instituit de art. 157 din Codul fiscal sunt stabilite de organele fiscale, astfel ca TVA individualizata prin decizia de regularizare excede competentei organului vamal, motiv pentru care se impune anularea actului contestat ca fiind emis de un organ necompetent aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat constatarea ca nu a fost respectata destinatia bunurilor importate, respectiv sa fie folosite pentru realizarea de investitii proprii apartine organelor de inspectie fiscala din cadrul Directiei Finantelor publice * si a fost consemnata in raportul de inspectie fiscala nr. - si ulterior prin adresa nr.- prin care s-a solicitat organelor vamale din cadrul Directiei regionale vamale * a se lua masurile care se impun, in conformitate cu prevederile legale.

In ceea ce priveste afirmatia societatii referitoare la dubla impunere din punctul de vedere al taxei pe valoarea adaugata, respectiv aferent vanzarii utilajelor catre o terta societate comerciala precum si

aferent importului acelorasi utilaje in urma nerecunoasterii facilitatilor, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat operatiunile desfasurate de societate, respectiv achizitionarea unui bun din import si apoi vanzarea acestuia la intern sunt doua operatiuni separate, iar taxa pe valoarea adaugata in vama aferenta bunurilor importate nu a fost achitata la organul vamal, potrivit art. 157 alin 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal care stipuleaza ca *"taxa pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri, [...], se plătește la organul vamal, în conformitate cu regulile în vigoare privind plata drepturilor de import"*, astfel ca nu este vorba de dubla impunere.

Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei sustinerea societatii ca nu a schimbat destinatia bunurilor acestea fiind folosite de SC E SA in procesul de productie intrucat societatea face confuzie intre facilitatile acordate in considerarea unor persoane juridice care trebuie analizate prin prisma finalitatii pe care legiitorul a avut-o in vedere la acordarea acestora prin actul normativ si facilitatiile acordate importului unor marfuri care sa fie folosite cu o destinatie precisa.

Referitor la modul de calcul al majorarilor de intarziere, avand in vedere ca in sarcina contestatoarei a fost retinut ca datorat debitul in suma de - lei reprezentand TVA in vama, debit care nu a fost achitat pana la data controlului, aceasta datoreaza si majorarile de intarziere in suma de - lei, aferente drepturilor vamale, calculate de la data schimbarii destinatiei bunurilor importate si pana la data actului de control, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, drept pentru care contestatia va fi respinsa si pentru aceasta suma.

Referitor la sustinerea societatii ca pana la data de * TVA a fost achitata la bugetul de stat si drept urmare nu datoreaza accesorii, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat asa cum rezulta din anexele la procesul verbal nr. - care a stat la baza deciziei pentru regularizarea situatiei nr. -, majorarile de intarziere/dobanzile au fost calculate pana la data controlului, *, conform prevederilor art. 116 alin 1 din Ordonanta Guvernului nr. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care stipuleaza ca *"majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, data de 12.01.2007 fiind inregistrata in decizia pentru regularizarea situatiei .*

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art. 157 alin 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, art. 2 din Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr. 1219/2004 pentru aprobarea Normelor privind procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată pentru importurile prevăzute la art. 157 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art 180 si art. 186 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de SC X SRL pentru suma de - lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata si suma de - lei reprezentand majorari de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel *, in termen de 6 luni de la data comunicarii.